

Можна було б взяти промовчати справу Олега Пенковського, якшо б із неї не замовчали були загато її аранжери в Москві. Справа в тому, що Пенковський був не тільки шпигун, але шпигун політний та політний емісар і такого з нього зробили не англії, ці, чи американці, але советська розвідка, точніше "Тяжное Розведательное Управление", наслідку з певними партійними і військовими колами на самому верху Кремля.

На суді подали, що Пенковський накидався з своїми матеріалами і бажаннями співпраці всамперед американцям, а потім англії-цям, аж поки вкінці не добився до одних і других. Але на суді ніх-то й не зацікавився про те, що до західних розвідок вислали його аверхники з ЦРУ, в порозумінні з високопоставленими партійними і військовими особистостями. І вислали його, не тільки як "двійника" для крупнішої шпигунської гри, але також з виразною політичною мі-сією від себе, щоб, подаючи відповідні матеріали західним потугам в той спосіб, посередньо, скріпити свої позиції в Кремлі і провести свій власний політичний курс. Певним колам в Москві залежало на-тому, щоб при допомозі контактів, що їх мав розбудувати Пенковсь-кий на Заході, розіграти свої карти в ССР проти іншої групи, снір з якою вже від довшого часу нуртував в закулісах Кремля, а потім, пожертувати і самим Пенковським, якщо це буде потрібно.

Воно так і сталося. Справу Пенковського використано для пе-реведення нової "розправи" на верхах кремлівського апарату і в неї вмішаний теж і сам Нікіта Сергєєвич, та його найближчі співробітни-ки. Советські звітодавці не говорять нічого про те, що в цю аферу замотаний і зять Косигіна, як формальний шеф Пенковського і його приятель, і Серов, який був фактичним шефом Пенковського в ЦРУ, і Козлов та інші. І що навіть прихід Бірзова на шефу штабу Сов. армії з тим самим пов'язаний. Вони ж тим тільки не хотять назвати іме-на тих, які послали Пенковського не лише, як свого архипішпа, але й політичного відпорушника для говорення з Заходом. Сьогодні вже викінчений практично Серов, в "паралелі" Козлов, у відставці Варенцов. Але чому не говорять нічого про тих, які мотували всю цю історію тільки на те, щоб розправитися з неминим ім конкурен-тами та використати Пенковського для витворення шуму про шпiono-манію і жити, як це одного дивину для повернення знову до сталі-нізму і неосталінського терору.

Бо ж не випадково процес Пенковського прийшов зараз після-так на працівників літератури і мистецтва і був завершеним ново-го курсу на заморі і заморозь.

Кліка, яка вислала Пенковського - одурила його, заклавши пе-ред ним свої справжні цілі, які він однак в міжчасі побачив був сам. Він побачив, що він став ітрашкою в руках тих, які цілюво зматили до того, щоб "повернувши kota хвостом" не попустити до будьякого відлишного розвинуку радянського суспільства, і вживши-ного, не попустити до голосу тих, які хотли направити і оздоровлен-ня відносин та усунення культ-особової задухи, як в самій партії так в цілій радянській системі. Від рокив Ленковський осереджував, як зматились по одному боці ті, які хотли вивести радянські народи і партію на чисті води і влити новий здоровий зміст в старі вихо-полені форми загнилого сталінізму - із тими, по другому боці, які

ще далі держались старої мертвеччини і всилу свого примітивізму і бездарности та нездатности підвестись на щось справжнє поступове — душили все, що свіже і творче та здорове. І Пенковський став вкінці по боці перших, стараючись протидіяти другим.

Сьогодні вже не можна сумніватися в тому, що група провокаторів, в роді тих, що викінчували на спілку з Сталіним — Кірових і Тухачевських — свідомо і з розмислом, в ім'я шкурницьких і справді агентурних цілей пхають партію і народні маси в нову петлю сталінського зашморгу, в нову руїну. І не Пенковський, але власна ця кліка повинна в першу чергу стати перед судом.

Вони ж натомість зробили з Пенковського негідника і підлого запродавця, а не показали його правдивих мотивів, задля яких він пішов на гру з західними розвідками. Не сказали теж хто його в дійсности посилав і хто поставив на суд, як жертвовного козла. Не сказали зокрема про те, що Пенковський, побачивши в чому діло, давав матеріяли власне на те, щоб не допустити до того, що ця кліка хотіла здійснити, і не для "мундурів" і "долярів", але щоб зупинити нові аванюри внутрі і назовні СРСР, перестерігав Захід перед ними. В ім'я миру, в ім'я співжиття Сходу і Заходу Пенковський поступав так, як у свій час зробив Гузенко і інші, які пізнавши всю забріханість, ехидність і авантюризм кремлівської верхушки, рішили цьому протиставитись.

Маючи вгляд в найбільш секретні речі, Пенковський знав, що кліка, використовуючи мозги вчених і труд народних мас, створює новий нуклеарний арсенал не для того, щоб боронити мир, але власне, щоб його зруйнувати і пхнути соціалістичний блок і цілий світ на нову воєнну авантюру. А перед тим їм було потрібно нового сталінського зашморгу, нового терору і утиску, щоб не дозволити народові тому лиху протиставитись. І коли Пенковський інформував про все це Захід, то тільки тому, що він хотів таким затіям протидіяти. Інших бо можливостей він не мав і протиставився злу такими методами, які були йому доступні і найбільш ефективні. Помилкою його однак було, що в час не вибув закордон, щоб розкрити повністю всі закулісові інтриги і гниль на верхах Кремля.

Коротко: треба було засудити не Пенковського, але цю кліку провокаторів на верху Кремля, які пхають Радянський Союз в новий сталінізм і в нові зовнішньо-політичні аванюри. Справою кожної радянської людини є не допустити до здійснення таких затій нових змовників і в цьому слово теж за Вами. Це Ваш священний обов'язок вжити всіх засобів, щоб оборонити наші народи перед новим закабаленням новосталінських верховодів.

Чому ж бо народ має страждати за персональні і вузько-клікові амбіції та пересправи партійних клік!?

Ваші приятелі закордоном

t-r-a-n-s-l-a-t-i-o-n

Dear Friend,

The Oleg Penkovsky affair could have been kept quiet if its Moscow directors had not left too many things unsaid. It is not only that Penkovsky was a spy, but he was a double agent and a political emissary created as such not by the British or the Americans but by Soviet Intelligence, more specifically by the "Glavnoye Rozvedivatel'noye Upravleniye" in collaboration with highest Party and Army circles in the Kremlin.

It was stated at the trial that Penkovsky repeatedly offered his materials and his services to the Americans and then to the British until he was able to get to them both. However, no mention was even made at the trial about the fact that Penkovsky was sent to Western intelligence by his superiors in the GRU, and with the approval of highly placed individuals in the Party and the Army. They sent him not only as a "double" for greater clandestine play, but also with a clear political mission of their own, whereby in giving appropriate materials to the West they could strengthen their own positions in the Kremlin and conduct their own political campaign. It was the intent of certain circles in Moscow to utilize the help of contacts which Penkovsky was to develop in the West to play their own cards in the USSR against other groups in Kremlin circles with which controversy had existed for some time, and later to sacrifice Penkovsky if necessary.

And that indeed is what happened. The Penkovsky affair was ~~utilized~~ exploited for purposes of carrying out a new "realignment" at the top of the Kremlin apparatus, and Nikita Sergeyevich himself and his closest coworkers were involved. Soviet reporters make no mention about the fact that the son-in-law of Kosygin who, as Penkovsky's formal chief and friend, was involved in this affair as was Serov who was Penkovsky's actual boss in the GRU, and Kozlov and others, and that even the appearance of Biryuzov as Chief of Staff of the Soviet Army is connected with this affair. Moreover, they don't want to reveal the names of those who sent Penkovsky not only as their arch-spy but also their political representative to negotiate with the West. Today Serov is, for all practical purposes, finished, Kozlov is "paralyzed", Varentsov is in retirement. Why don't they talk about those who mounted this entire affair in an effort to settle things with their ~~ix~~ disliked

(Handwritten signature) 15 April 63

competitors and to use Penkovsky to create noise about espionage mania and to use it as still another vehicle for the return to Stalinism and neo-Stalinist terror.

It wasn't coincidental that ^{the} Penkovsky trial followed so closely the attack on the literary people and artists and that it was the culmination of a new line for new restrictions and a freeze.

The clique which sent Penkovsky tricked him, hiding from him their true intentions which in time he himself saw. He realized that he had become a toy in the hands of those who, having caught the cat by its tail, strove to prevent any independent development of Soviet society and to prevent from speaking those who desired improvement and strengthening of relations and the removal of the cult of the individual in the Party and in the entire Soviet system. For years Penkovsky observed the gathering on one side of those who wanted to lead the Soviet peoples and the Party into clear waters and to pour a new, healthy content into the old and empty forms of dead Stalinism, and on the other side those who held more firmly to the old ghost and, in the strength of their primitiveness and lack of talent and ineptitude to lead to something real and progressive, choked everything fresh and creative and healthy. Finally, Penkovsky joined the side of the former, trying to oppose others.

Today, one cannot doubt the fact that a group of provocateurs, similar to those who in collusion with Stalin, finished off Kirov and Tukhachevsky, knowingly and with premeditation, in the name of selfseekers and truly espionage objectives, push the Party and the masses into a new Stalinist noose, into new ruin. And not Penkovsky, but this very clique should stand before a jury.

They have, however, made of Penkovsky a scoundrel and base traitor and did not reveal the true motives for which he entered into dealings with Western intelligence. Neither did they tell who it was in fact who sent him and who brought him to trial as a sacrificial lamb. They particularly didn't tell about the fact that Penkovsky, having realized what was going on, passed on information in order to prevent what this clique wanted to accomplish, and not for "uniforms" and "dollars" but in order to prevent new

adventures within and outside the USSR, cautioned the West against them. In the name of peace, in the name of coexistence between the East and the West, Penkovsky proceeded in a way similar to Guzenko and others who, having realized the dishonesty, maliciousness and adventuressness of the Kremlin command, decided to oppose it.

Having an insight into the most secret information, Penkovsky knew that the clique, taking advantage of the efforts of the brains of scholars and the toils of the national masses, created a new nuclear arsenal not for the purpose of defending peace but to destroy it and to push the socialist block and the entire world into a new war. But before this they were in need of a new Stalinist terror and suppression to prevent the people from opposing the evil. When Penkovsky informed the West about all this, he did so only because he wanted to oppose these evils. He had no other means of opposing this evil and used the most effective methods and those available to him. His mistake was that he did not get to the West so that he could reveal the intrigues behind ^{the} scenes and the corruption of the Kremlin top ranks.

In short: It was not ~~xx~~ Penkovsky who should have been tried but that clique of provocateurs in the top ranks of the Kremlin who are pushing the Soviet Union into a new Stalinism into new external political intrigues. It is the duty of every Soviet individual to prevent the realization of such new conspiracy and in this you too must take part. It is your sacred obligation to use every means to defend our peoples from new enslavement by neo-Stalinist bosses.

Why should the people suffer for the personal and narrow-clique ambitions and quarrels of Party cliques!?

Your friends in the emigration